

אגרא דכלה

זוה נקרא שהלך הוא אצל הבורא. וגם במשה אדונינו נאמר ומשה עלה אל האלקים, שהגם לפי השגתו הגדולה בהצטרפו לילך ממושכל למושכל במרכבה עליונה, הוצרך לתפוש בשכלו העצום והרב. אבל משניתנה תורה כל השגות הן מושגות על פי התורה, כי בה מבוארים כל גזי נסתרות של יוצר בראשית, והעוסק בה יתעלה ממושכל למושכל עד אין חקר. וזה מ"ש בפירוש דברי חז"ל (ירושלמי חגיגה פ"א ה"ז) הלואי אותי עזבו ותורת שמרו, שהרוצה לחקור בחקירות על מציאת הבורא ויכלתו והשגחתו, הנה הגם שמכוין לשם שמים, לא באלה חפץ י"י, כאשר ביארנו הדבר בספרינו מעיין גנים, רק בעסק התורה יבוא אליו הש"י, כי כל העוסק בתורה שכינה כנגדו (מעילה ל"ב ע"ב), ויתבונן מציאותו ויכולתו ורוממותו הכל על ידי התורה, הן הדבר:

ויקחו לי תרומה. לא אמר 'יתנו'. הנה יתפרש על פי מ"ש הרמב"ן בפסוק (שיר השירים ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. שאמר בפירושו בבוא לאדם איזה בחינה מיראה ואהבה, יראה

המשך בעמ' הבא

דבר אחר ויקחו לי תרומה, הה"ד תורה צוה לנו משה וכו' (דברים לג ד), אל תהי קורא מורשה אלא מאורסה, מה חתן זה כל זמן שלא נשא ארוסתו הוא הוה פראדורן לבית חמיו, (היינו שהוא הולך בכל פעם לבית חמיו), משנשאה הרי אביה בא אצלה. כך עד שלא ניתנה תורה לישראל ומשה עלה אל האלקים, משניתנה תורה אמר הקב"ה למשה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שמות כה ח), עכ"ל (שמו"ר פ"ג ז). בא לפרש תיבת ל"י כנ"ל. דרש תרומ"ה תור"ה מ', היינו תורה הניתנה למ' יום. ודרש ויקחו ל"י תרומה, על ידי התורה יקחו ל"י היינו יקחו אותי, לא כמו עד עתה שהיו צריכין לבא אצלי, וכהיום אני אבוא אצלם. ולהתבונן הענין בשכל נראה דהנה עד האדם להתבונן בחקירות עד שיבין ענין מציאות הבורא ואחדותו ויכולתו, כמו שעשה אברהם אבינו כמו שאמר רז"ל (ב"ר פ"ט א') משל לאדם שראה בירה דולקת, אמר תאמר שהבירה הזו בלא מנהיג, הציץ עליו בעל הבירה. ואמר אני הוא בעל הבירה. והענין מובן שהוצרך לחקור בחקירות עד אשר המציא בשכלו את מציאות הבורא,

דבר המערכת

ואל הארון תתן את העדות...

בפרשתנו: וְנָתַתְּ אֶל־הָאָרוֹן; אֵת הָעֵדוּת, אֲשֶׁר אָמַן אֱלֹהֶיךָ; וְעֵשִׂיתְּ כַפֶּרֶת זָהָב טָהוֹר וְגו'; וְנָתַתְּ אֵת הַכַּפֶּרֶת עַל־הָאָרוֹן מִלְמַעְלָה; וְאֶל־הָאָרוֹן, תִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת, אֲשֶׁר אָמַן אֱלֹהֶיךָ; וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם, וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֶּרֶת, מִבֵּיַן שְׁנֵי הַקְּרָבִים, אֲשֶׁר עַל־אָרוֹן הָעֵדוּת; אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וקשה כאן בפרשת עבודת הארון והכפורת כמה קושיות, מקודם אמר הקב"ה מיד בציווי עבודת בניית הארון, ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך, ואח"כ בגמר עבודת הכפורת, שוב אומר לו הקב"ה ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה, ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך, אז מה כפילת הלשון, הרי למעלה כבר אמר לו הקב"ה ונתת אל הארון את העדות, מה כאן שוב ואל הארון תתן את העדות?

באמת רש"י כבר שואל להסבר כפילת הלשון, ותייך, שבעודו ארון לבדו יתן את העדות, שהציווי היתה דווקא שישים תחלה את העדות לתוכו ואח"כ יתן עליו את הכפורת ועי"ש, ולכאורה לפי דבריו הק' אז עוד יותר קשה, דהרי למעלה כשעוד לא היה בכלל כפורת אז מובן הדבר שכשהארון פתוח ועדיין אין כפורת אז עכשיו זה הזמן להשים את העדות, וכאן ההיפך שהקב"ה אומר לו ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך, אז איך אפשר בתוך ארון שיש עליו כבר כיסוי, כציווי ה', להשים בתוכו את העדות, היה צריך לכתוב קודם ואל הארון תתן את העדות ואח"כ ושמת את הכפורת

על הארון, ועוד קשה דלמעלה כתיב ונתת אל הארון את העדות, וכאן התורה מדברת בשינוי לשון ואל הארון תתן את העדות, ויש להבין שינוי הלשון.

ואפשר להסביר בדרך הדרש, כי למעלה כשהארון היה פתוח אז דברה תורה כלשון בני אדם, דהציווי היה למשה רבינו פשוטו כמשמעו שיקח את התורה - העדות אשר אתן אליך, כשהארון פתוח, לפני שתשים את הכפורת, תתן את העדות בפנים, אבל כאן כשהארון כבר סגור, אז המילה עדות מקבל משמעות אחרת.

הרי בטבע העולם לא שייך שישים את התורה - העדות בתוך הארון כשהוא סגור, אלא כאן המילה עדות משמעות דהקב"ה אמר למשה שאחרי שתשים את הכפורת שזה מרמוז על השכינה שמשם דיבר הקב"ה למשה מתוך הכרובים, אז שישים את העדות בתוכה והוא העדות שהתורה היא העדות, לקשר של קוב"ה וישראל חד הוא, והכוונה היא לעדות אמיתית הקשר של הקב"ה וישראל, ולא עדות - לוחות הברית כי זה כבר בפנים מקודם, לפני ששם את הכפורת.

עכשיו זה הפעולה של הצדיק, אחרי שיש כבר את התורה, את חוקות התורה, לעשות את החיבור בין בני ישראל לתורה, כמו כאן, הצדיק והוא משה ישים ויחבר את העדות - הקשר והברית שכתר הקב"ה עם ישראל דרך התורה הקדושה, שהוא עדות לישראל כמו שאמר דוד המלך תורת ה' תמימה משיבת נפש עדות ה' נאמנה... דהתורה הוא העדות להיותינו עם הנבחר שע"י קבלת התורה בנעשה ונשמע נקשר הברית החזק בין ישראל וקוב"ה.

ב' תרומה באהל רבין בדניג, בברכת לבתא טבא, יודיכס פנים בניחין בן אנה לאה

לעשות לה חפץ וכלי להגביל בתוכה אותה ההשפעה, דבזולת הכלי לא תתקיים. והנה הכלי הנכונה בכל פעם היא מדת הצדקה, הנה על ידי הנדבה הגם שנותן האדם, הנה הוא מקבל גם כן במה שמגביל האור בהכלי וללקיחה תחשב לו. וזהו ויקחו לי תרומה, וז"ש מאת כל איש אשר ידבנו לבו, כי

לכל ידידי ומוקירי, וידידי בית מוסדות בני יששכר דינוב מחמת קוצר הזמן לא הספקתי לשלוח לכ"א הזמנה בנפרד. **נא לראות הזמנה זו כאישית!** ואשמח לראותכם משתתפים בשמחת הבר מצוה לבני היקר בעזה"י

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א-יבלג)

מדור ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

גם מצוה דרבנן לא יעשנו בחנם.

נראה לי לדייק כל זה מגמרא ידון, ויותר מזה דאפילו מצות חכמים ואזהרתם צריך לקנותם באגר שלים, ואמינא לה מגמרא (ברכות דף ט ע"ב) כל הסומך גאולה לתפלה אינו ניזוק כל אותו היום, אמר ר' זירא אנא סמיכנא ואיתוקי, ואמרו ליה במאי איתזקית, דאמטיית אסא לבי מלכא, התם נמי איבעי לך למיהב אגרא למחזי אפי מלכא, דאמר ר"י לעולם ישתדל אדם לרוץ לקראת מלכי וכו' ע"כ, הנה היה אפשר לו לראותו בלי תשלום ואעפ"כ היוק מקרי, אלא על כרחך כיון שהוא מצוה מדברי חז"ל יותר טוב ליתן שכר ולא לעשותו בחנם.

(שם אות שיג)

ויקחו לי תרומה

כשמכבדים אותו במצוה יתן דבר מה לצדקה, ולא יעשהו בחנם. בווהר פתח ר' שמעון וכו' האי מאן דבעי לאישתדלא במצוות ולאישתדלא ביה בקוב"ה איצטריך דלא ישתדל ביה ברוקנייא ובמגנא וכו', אלא אישתדלותא דאורייתא כל מאן דבעי זכי בה, אישתדלותא דקוב"ה למידע ליה כל מאן דבעי זכי ביה בלא אגרא כלל, אבל אישתדלותא דקיימא בעובדא אסור לנטלא ליה למגנא ובריקניא בגין דלא זכי בההוא עובדא כלל לאמשכא עליה רוחא דקדישא אלא באגר שלים עכ"ל, מזה סמכו אנשי מעשה הקדמונים בעת שכיבדו אותם בכיבודא דמצוה, במילת בן זכר וכיוצא, ואפילו לעלות לתורה, היו נותנים דבר מה לצדקה בכדי שלא תהיה המצוה במגנא,

(אגרא דפרקא אות רפא)

מהנעשה בחצרות קדשינו:

ההכנות לשבת כא אדר בדינוב

לקראת הילולת רבינו בעל הצמח דוד מדינוב החל השנה ביום שישי י"ט אדר, מתכוננים במוסדות 'בני יששכר' לקליטת האלפים שבאים לפולין לרגל הילולת רבינו בעל הנועם אלימלך מליז'ענסק, אשר עולים גם ביום שישי עש"ק פ' כי תשא לדינוב לציונו הק' של בעל הילולא רבינו הצמח דוד מדינוב.

כבר בליל שישי פרשת 'כי תשא', המקום יהיה מוכן לקליטת האלפים העולים לציון, כאשר השנה ב"ה הושלם הגשר החדש 'בדרך החיים' המוביל מבנין המוסדות עד לאוהל רבותינו הק', והוכן תאורה וארוחות חמות לציבור העולים לדינוב.

סעודת הילולא ברוב עם

בליל שישי פרשת 'כי תשא' ליל הילולת רבינו

ולאחמ"כ סעוד בסעודה שהוכן לציבור, והתקיים מעמד התועודות של הבחורים עם ראשי הישיבה עד לשעות המאוחרות, ולאחמ"כ עלו לציון רבינו, ולנו את שנתם בדינוב. ביום שני התפללו בדינוב ולאחר תפילת שחרית המשיכו בדרכם לליז'ענסק, לתפילות למען הכלל והפרט. בשבת זו פרשת תרומה יהו בדינוב בעזה"י קבוצות של יהודים, אשר הגיעו במסע לקברי צדיקים, ובמיוחד להתפלל על ציון הרה"ק מסטרופקוב ביום הילולא.

בעל הצמח דוד מדינוב תתקיים סעודת הילולא ברוב עם, בליוו כל שיר בריקודים של מצוה לכבוד בעל הילולא.

העולים לדינוב

ביום ראשון פרשת תרומה הגיעו לדינוב קבוצה של כמאה בחורי ישיבה מיישיבת סאטמר בארה"ב, אשר לאות הצטיינותם במבחנים יצאו למסע על קברי הצדיקים בראשות ראשי הישיבה והמגידי השיעורים, עם הגעת הציבור ביום ראשון לעת ערב התפללו תפילת ערבית,

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 י-ם בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה